

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Rådet	
96/C 5/01	Rådets rekommendation av den 22 december 1995 om harmonisering av åtgärder i kampen mot olaglig invandring och olagligt arbete och förbättring av kontrollåtgärderna på detta område	1
96/C 5/02	Rådets rekommendation av den 22 december 1995 om samråd och samarbete vid verkställighet av avvisning eller utvisning	3
	Kommissionen	
96/C 5/03	Ecu	8
96/C 5/04	Informationsförfarande — tekniska föreskrifter ⁽¹⁾	9
96/C 5/05	Godkännande av ett statligt stöd i enlighet med artiklarna 92 och 93 i Romfördraget — Ärenden där kommissionen inte har några invändningar — Statligt stöd N 241/95 — Belgien ⁽¹⁾	10
96/C 5/06	Sammanfattning av aktuella anbud, publicerade i <i>Tillägg till Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> , som finansieras av Europeiska gemenskapen genom Europeiska utvecklingsfondens (EDF) eller Europeiska gemenskapernas budget (vecka: 2 — 6 januari 1996)	12

I

(Meddelanden)

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 22 december 1995

om harmonisering av åtgärder i kampen mot olaglig invandring och olagligt arbete och förbättring av kontrollåtgärderna på detta område

(96/C 5/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K3.2 i detta,

med beaktande av Franska republikens initiativ av den 22 december 1994,

med beaktande av den rekommendation som den 1 juni 1993 utfärdades av ministrarna med ansvar för invandring i Europeiska gemenskapernas medlemsstater om kontroll och avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land som olagligt vistas eller arbetar i gemenskapen,

med beaktande av den rekommendation som den 30 november 1992 utfärdades av invandrarministrarna i Europeiska gemenskapernas medlemsstater om dessa staters praxis vid avvisning eller utvisning, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artiklarna K1.2 och K1.3 i fördraget är politiken gentemot medborgare i tredje land, och i synnerhet kampen mot olaglig invandring och vistelse samt olagligt arbete, en fråga av gemensamt intresse och faller därför inom de områden för medlemsstaternas samarbete som avses i avdelning VI i fördraget.

Medlemsstaterna har inför en ökning av den olagliga invandringen redan beslutat om särskilda åtgärder för att bättre kunna kontrollera befolkningsströmmarna och för att undvika att de utlänningar som olagligt rest in eller vistas på deras territorier otillbörligen stannar kvar där.

För att denna insats skall kunna bli effektiv bör samordnade och konsekventa åtgärder genomföras.

Även om rekommendationer som fastställer riktlinjer för avvisnings- och utvisningspolitiken redan har antagits, bör tillnärmningen fortsätta och medlemsstaterna uppmanas att följa ett antal principer för att bättre kunna kontrollera situationen för de utlänningar som befinner sig på deras territorier.

Denna rekommendation överensstämmer med gemenskapslagstiftningen, konventionen angående skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950, särskilt artiklarna 3 och 14 i denna och Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, så som denna ändrats genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.

RÅDET REKOMMENDERAR medlemsstaterna att ytterligare harmonisera kontrollåtgärderna beträffande utlänningar för att kontrollera att dessa uppfyller de villkor som fastställs i reglerna för inresa, vistelse och arbete, med utgångspunkt i följande riktlinjer:

1. Denna rekommendation gäller varken medborgare i Europeiska unionen, medborgare i de EFTA-medlemsstater som är parter i avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller de familjemedlemmar till dessa vilka omfattas av gemenskapsrätten.
2. När en utlänning underkastas en identitetskontroll i enlighet med den nationella lagstiftningen bör, åtminstone om det finns tecken på att vistelsen är olaglig, omständigheterna för hans vistelse granskas. Detta kan särskilt ske i följande fall:
 - Identitetskontroll vid utredning av eller åtal för en lagöverträdelse.
 - Identitetskontroll för förebyggande av hot mot allmän ordning eller säkerhet.
 - Identitetskontroll i kampen mot olaglig inresa eller vistelse i vissa områden (t.ex. gräns- eller hamnområden, flygplatser eller järnvägsstationer med internationell trafik), utan att detta påverkar tillämpningen av gränskontrollerna.

3. Personer med utländskt medborgarskap bör för behöriga myndigheter och i enlighet med nationell lagstiftning kunna visa att de är berättigade att vistas på medlemsstatens territorium, t.ex. genom att uppvisa de handlingar eller dokument som visar deras tillstånd att vistas där.
4. Om en laglig vistelse eller ett lagligt arbete enligt nationell lagstiftning är en förutsättning för att en utlänning skall få tillgång till medlemsstatens samhällsservice, särskilt när det gäller hälso- och sjukvård, pension, socialt stöd till familjer och arbete, skall förutsättningen endast anses vara uppfylld efter en granskning av att vederbörande och dennes familj är berättigade till förmånen p.g.a. omständigheterna för deras vistelse eller arbete. En kontroll av vistelse- och arbetsförhållanden är inte nödvändig om ett ingripande från en myndighet är påkallat av trängande humanitära skäl.

Granskningarna skall utföras av den myndighet som beviljar biståndet, vid behov med hjälp av behöriga myndigheter, särskilt de som beviljar uppehålls- eller arbetsstillstånd i enlighet med nationell lagstiftning, särskilt beträffande skydd av uppgifter.

Medlemsstaterna bör informera de lokala och centrala myndigheter som utdelar bidrag till utländska medborgare om vikten av att bekämpa olaglig invandring, så att dessa myndigheter uppmuntras att, i enlighet med nationell lagstiftning, meddela de behöriga myndigheterna om sådana fall av olaglig vistelse som de fått kännedom om i sitt arbete.

De myndigheter som är behöriga att bevilja uppehållstillstånd bör också uppmärksammas på riskerna för skenäktenskap.

5. De arbetsgivare, som önskar anställa utlänningar bör uppmuntras att kontrollera att deras vistelse och arbete sker lagenligt, genom att utlänningarna företer den eller de handlingar som styrker deras rätt att vistas och arbeta i medlemsstaten. Medlemsstaterna kan föreskriva att arbetsgivarna vid behov och i enlighet med bestämmelserna i nationell lagstiftning, särskilt i fråga om skydd för uppgifter, får utföra kontroller hos de behöriga myndigheterna, särskilt hos dem som beviljar uppehålls- och arbetstillstånd, vilka myndigheter får rätt att lämna relevant information på ett sätt som garanterar skydd för förtrolighet vid överföringen av personuppgifter.

6. Den person som enligt den nationella lagen i medlemsstaten anses vara arbetsgivare för en utländsk medborgare som saknar tillstånd bör kunna bli föremål för lämpliga påföljder.
7. De myndigheter som är behöriga att bevilja uppehållstillstånd bör vara bemyndigade att vidta åtgärder för kontroll av att de personer som har vägrats tillstånd att vistas i en medlemsstat också självmant har lämnat territoriet.
8. Varje medlemsstat bör överväga att upprätta ett centralt register över utländska medborgare med information om utlänningarnas administrativa ställning i fråga om vistelsen, inklusive information om vägran att bevilja uppehållstillstånd samt beslut om utvisning eller avvisning. Varje sådant register skall fungera i överensstämmelse med de regler som upprättats genom Europarådets konvention 108 av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter.
9. Medlemsstaterna bör försäkra sig om att de bevis om uppehållstillstånd som utfärdas till utlänningar ger tillräckligt skydd mot förfalskning och missbruk, särskilt med hjälp av färgkopior, och vid behov bör tillstånden i detta syfte ändras.
10. Medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förstärka och förbättra möjligheterna att identifiera de utlänningar som illegalt vistas i staten utan resedokument eller andra identitetshandlingar.

När en utlänning som illegalt vistas i staten kvarhålls eller kan komma att kvarhållas, i de fall som avses i punkt II i den rekommendation om medlemsstaternas praxis vid avvisning eller utvisning, som antogs den 30 november 1992 av ministrarna med ansvar för invandring i Europeiska gemenskapernas medlemsstater, bör tiden för kvarhållandet utnyttjas till att införskaffa de resedokument som behövs för att avvisa eller utvisa utlänningar som helt saknar handlingar. De konsulära myndigheterna i ursprungslandet, eller i det land där utlänningen är medborgare, bör förmås att vidta åtgärder för kompletterande identifiering så att ett resedokument kan erhållas.

De utlänningar som medvetet har försatt sig i en olaglig situation, särskilt genom att vägra att uppvisa

resedokument, bör kunna bli föremål för påföljder. När så är lämpligt kan påföljderna vara av straffrättslig karaktär.

Medlemsstaterna skall granska uppföljningen av kapitel III.2 i den rekommendation om medlemsstaternas praxis vid avvisning eller utvisning, som antogs den 30 november 1992 av ministrarna med ansvar för invandring i Europeiska gemenskapernas medlemsstater.

Rådet skall regelbundet, t.ex. en gång per år, granska harmoniseringens framskridande på de områden som omfattas av denna rekommendation.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

För rådet

L. ATIENZA SERNA

Ordförande

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 22 december 1995

om samråd och samarbete vid verkställighet av avvisning eller utvisning

(96/C 5/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av den rekommendation om transitering vid avvisning eller utvisning som den 30 november 1992 utfärdades av ministrarna med ansvar för invandring i Europeiska gemenskapernas medlemsstater och addendum härtill av den 2 juni 1993, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel fK.1.3 c i Fördraget om Europeiska unionen anses kampen mot olaglig invandring, bosättning och arbete inom medlemsstaternas territorium när det gäller medborgare i tredje land, vara en fråga av gemensamt intresse.

Rådet har redan beslutat om särskilda åtgärder för att säkerställa en bättre kontroll av befolkningsströmmarna för att hindra medborgare i tredje land från att olagligt bege sig in på eller vistas inom deras territorium.

Avvisningen eller utvisningen av medborgare i tredje land som uppehåller sig olagligt kan inte verkställas om resedokument eller identitetshandlingar saknas.

För att säkerställa effektiviteten när avvisningen eller utvisningen verkställs bör medlemsstaterna i Europeiska unionen på rådsnivå anta rekommendationer som syftar till en bättre samordning av åtgärderna i denna fråga.

Bestämmelserna i denna rekommendation skall inte påverka tillämpningen av föreskrifterna i konventionen av den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR

att tillämpa följande principer:

för att i samarbete kunna utföra nödvändiga handlingar

1. Att tillämpa särskilda förfaranden för att underlätta utfående av nödvändiga handlingar från konsulära myndigheter i det tredje land dit medborgare i tredje land utan resedokument skall avvisas eller utvisas.
2. När medlemsstaterna upprepade gånger har haft svårigheter med att utverka handlingar från vissa tredje länder:
 - a) att bemöda sig om att få de personer som skall avvisas eller utvisas identifierade av de konsulära myndigheterna,
 - b) att enträget uppmana de konsulära myndigheterna att bege sig till den plats där medborgare i tredje land befinner sig, i förekommande fall i förvar, i syfte att identifiera dem inför utfärdandet av handlingar,
 - c) att yrka på att de konsulära myndigheterna utfärdar resedokument med tillräckligt lång giltighetstid för att avvisningen eller utvisningen skall kunna genomföras.
3. Att i första hand tillämpa bestämmelserna om presumption om medborgarskap, vilka anges i det typavtal om återtagande som antogs av rådet den 30 november 1994.
4. Att utfärda de enhetligt utformande resedokument som godkändes av rådet den 30 november 1994, när

de ovannämnda metoderna inte leder till att nödvändiga resedokument kan utfås.

för att i samarbete kunna utverka transitering vid avvissning eller utvisning

5. Att samarbeta för att underlätta transiteringen vid avvissning eller utvisning när en annan medlemsstat har fattat detta beslut på grundval av följande principer:

- a) Varje medlemsstat kan på begäran av en annan medlemsstat tillåta transitering genom sitt territorium vid avvissning eller utvisning av en medborgare i tredje land i enlighet med bestämmelserna i ministrarnas rekommendation av den 30 november 1992 om transitering vid avvissning eller utvisning samt addendum av den 1 och 2 juni 1993, vilka bifogas denna rekommendation.
- b) Den medlemsstat som begär transitering skall för den anmodade staten ange om det föreligger behov av att ledsaga den person som skall avvisas eller utvisas.
- c) Den anmodade staten har rätt att besluta om formen för transiteringen av den utlännings som skall avvisas eller utvisas — antingen ombesörjs ledsagningen av den medlemsstat som har beslutat om avvissningen eller utvisningen eller, under transiteringen, av transiteringsstaten ensam eller tillsammans med den medlemsstat som har beslutat om avvissningen eller utvisningen.
- d) Om transiteringen skall ske utan ledsagning kan den medlemsstat som har beslutat om avvissning eller utvisning i god tid begära att den stat som tillåtit transitering vidtar nödvändiga åtgärder för att garantera att utlännings reser vidare till sin bestämmelseort.
- e) Om utlännings vägrar fortsätta resan från transiteringsmedlemsstaten kan de berörda medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning, och för att avvissningen eller utvisningen skall kunna genomföras, överväga möjligheten att tillgripa eller efterforska lämpliga rättsliga förfaranden för att verkställa avvissningen eller utvisningen.
- f) Om avvissningen eller utvisningen av någon anledning inte kan genomföras kan transiteringsmedlemsstaten återsända utlännings till den medlemsstats territorium där avvissningen eller utvisningen beslutades.
- g) Medlemsstaterna kan bilateralt bestämma villkoren för att eventuellt avstå från att betala kostnaderna för varje enskilt fall, mot att det görs en årlig reglering av kostnaderna för de avvissningar eller utvisningar som genomförts på begäran av varje medlemsstat.

för att i samråd kunna verkställa avvissning eller utvisning

6. Att avvissningarna eller utvisningarna där så är tillämpligt genomförs i samråd med andra medlemsstater på grundval av följande principer:

- a) Den medlemsstat som har beslutat om avvissningen eller utvisningen av medborgare i tredje land är skyldig att se till att den verkställs och medlemsstaten bör använda tillgängliga transportmedel på marknaden för luftfart eller vid behov själv anordna transporten.
- b) Den medlemsstat som har beslutat om avvissning eller utvisning kan begära medverkan från en annan medlemsstat för att hitta lediga platser och kunna verkställa avvissningen eller utvisningen genom flygtransport.
- c) Den medlemsstat som har blivit ombedd att medverka när avvissningen eller utvisningen verkställs genom flygtransport har rätt att inte tillåta att avvissningen eller utvisningen verkställs från dess territorium.
- d) För att samordna verkställigheten av avvissningen eller utvisningen skall varje medlemsstat meddela övriga medlemsstater vilken myndighet inom det egna territoriet som har i uppdrag att
 - sammanställa information om lediga platser på flyg för avvissning eller utvisning,
 - ta kontakt med de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter för att kunna använda de lediga platserna på planen,
 - begära tillstånd från de övriga medlemsstaterna att få använda lediga platser på de plan som avgår från dessa medlemsstater,
 - utbyta information med övriga medlemsstater i fråga om verkställigheten av avvissning eller utvisning genom flygtransport.

inför uppföljningen av genomförandet av denna rekommendation:

Rådet skall regelbundet granska de framsteg som har gjorts beträffande den praktiska tillämpningen av de samarbets- och samrådsåtgärder som anges i denna rekommendation.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 1995.

För rådet

L. ATIENZA SERNA

Ordförande

BILAGA I

REKOMMENDATION

om transitering vid avvisning och utvisning

(godkänd av ministrarna den 30 november 1992)

INVANDRARMINISTRARNA LÄMNAR FÖLJANDE REKOMMENDATION

MED BEAKTANDE av medlemsstaternas praxis i fråga om transitering vid avvisning och utvisning,

MED BEAKTANDE av att deras praxis bör tillnärmas i strävan mot harmonisering, och

MED BEAKTANDE av att de åtgärder som skall tillämpas bör svara mot behovet av snabbhet, effektivitet och sparsamhet.

HÄRMED REKOMMENDERAS att följande riktlinjer tillämpas:

I

I denna rekommendation avses med *transitering* genomresa av en person som inte är medborgare i medlemsstaten via denna medlemsstats territorium eller via transiteringsområdet på en flygplats eller i en hamn.

II

Den medlemsstat som har beslutat avvisa eller utvisa en medborgare i tredje land

— till ett tredje land, bör i princip göra det utan att utlänningen transiteras via en annan medlemsstats territorium,

— till en annan medlemsstat, bör i princip göra det utan att utlänningen transiteras via en tredje medlemsstats territorium.

III

1. En medlemsstat kan begära att en annan medlemsstat tillåter transitering via dess territorium av en medborgare i tredje land som skall avvisas eller utvisas, när särskilda skäl, särskilt effektivitet, snabbhet och sparsamhet, gör detta påkallat (*).

2. Den stat som har beslutat om avvisning eller utvisning skall innan den framför en sådan begäran kontrollera att resans fortsättning och mottagande i bestämmelseslandet av den utvisade eller avvisade personen kan ske på normalt sätt.

3. Den anmodade staten skall bifalla denna begäran, om inte annat föreskrivs i de fall som anges i avdelning IV.

IV

Den stat som beslutat om avvisningen eller utvisningen skall meddela transiteringsstaten om det är nödvändigt att ledsaga den avvisade eller utvisade. Transiteringsstaten kan antingen

— tillåta den stat som beslutat om avvisning eller utvisning att själv sköta ledsagningen, eller

— besluta att själv sköta ledsagningen, eller

— besluta att sköta ledsagningen i samarbete med den stat som beslutat om avvisningen eller utvisningen.

(*) Förklaring till punkt III:

"De effektivitets-, snabbhets- och sparsamhetsskäl som anges i punkt III täcker bl.a. de tvingande omständigheter som härrör från Luxemburgs geografiska situation."

V

1. Begäran om transitering vid avvisning eller utvisning bör innehålla uppgifter om
 - den avvisades eller utvisades identitet,
 - det slutliga bestämmelseslandet,
 - avvisnings sätt, datum för beslut, beslutande myndighet,
 - de faktorer som ger anledning anta att utläningen kommer att tas emot i det slutliga bestämmelseslandet eller i ett andra transiteringsland,
 - resedokumentet eller andra personliga dokument som den berörda parten innehar,
 - adress och telefonnummer till den myndighet som framställer begäran,
 - förutsättningar för genomresa genom den anmodade staten (tidtabell, färdväg, transportmedel etc),
 - eventuellt behov av och villkor för ledsagningen.
2. Begäran om transitering vid avvisning eller utvisning bör enligt den anmodade statens nationella lagstiftning, snarast möjligt inges till de myndigheter som ansvarar för avvisning eller utvisning, och dessa bör snarast möjligt svara på begäran.
3. Transiteringsstaten kan begära information, särskilt beträffande nödvandigheten av transiteringen.

VI

Transitering vid avvisning eller utvisning kan vägras

- när utläningen vid landtransitering utgör ett hot mot transiteringsstatens allmänna ordning, nationella säkerhet och internationella förbindelser,
- när den information som nämns i avdelning V.3 inte anses tillräckling.

VII

Om avvisningen eller utvisningen av någon anledning inte kan verkställas kan transiteringsstaten utan formaliteter återsända den avvisade eller utvisade till den ansökande staten.

VIII

När avvisningen eller utvisningen inte kan genomföras på utläningens eller tredje mans bekostnad skall den ansökande staten stå för

- resekostnader och andra utgifter, inklusive kostnader för ledsagning till dess att utläningen lämnar territoriet i det land som har tillåtit transiteringen,
- kostnader för en eventuell återresa.

IX

Dessa rekommendationer skall inte hindra ett närmare samarbete mellan två eller flera medlemsstater.

X

En medlemsstat som avser att förhandla med en annan medlemsstat eller ett tredje land om transitering vid avvisning eller utvisning, skall i god tid informera de övriga medlemsstaterna om detta.

XI

Denna rekommendation strider inte mot bestämmelserna i den europeiska konventionen av den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller konventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning.

Den strider inte heller mot bestämmelserna i de nu gällande internationella konventionerna angående utlämning och vidareutlämning.

Den kan inte leda till att transiteringsförfarandet vid avvisning eller utvisning ersätter utlämningsförfarande eller utlämning som förutsätter transitering.

BILAGA II

ADDENDUM

till rekommendationen om transitering vid avvisning eller utvisning

(godkänd av ministrarna den 1 och 2 juni 1993)

1. För att tillfredsställa behovet av effektivitet, snabbhet och sparsamhet vid en transitering som är nödvändig för en avvisning eller utvisning, kan åtskillnad göras mellan olika sorters avvisning eller utvisning som tillämpas i medlemsstaterna: flyg-, sjö- eller landtransport.
2. Avvisning eller utvisning med flygtransport vid genomresa i transiteringsområdet på en flygplats bör undantas från de bestämmelser som föreskriver begäran om tillstånd till inresa och transitering (avdelning III i rekommendationen), så att det i ett sådant fall kan vara tillräckligt att informera transiteringsstaten.
3. En anmälan av transitering vid avvisning eller utvisning med flygtrafik bör innehålla de uppgifter om begäran om transitering som anges i avdelning V i rekommendationen.
4. Vid avvisning eller utvisning med land- eller sjötransport skall begäran om och anmälan av inresa till ett lands territorium, eller transitering genom detta, lämnas till ett centralt kontaktorgan som utses av transiteringsstaten i enlighet med de rekommendationer som finns i rekommendationen.

Om transiteringsstaten skulle vägra transitering vid avvisning eller utvisning med flygtransport bör denna information översändas till den anmodande staten senast 24 timmar efter anmälan av transitering.

5. En gemensam lista med centrala kontaktorgan bör upprättas av medlemsstaterna.

Vid avvisning eller utvisning med flygtransport bör kontakt tas direkt med den eller de behöriga tjänstemän på den aktuella transiteringsflygplatsen eller, i enlighet med nationella förfaranden, med någon annan behörig tjänsteman, under förutsättning att 24-timmarsregeln (jfr. punkt 4 ovan) beaktas.

KOMMISSIONEN

Ecu ⁽¹⁾

9 januari 1996

(96/C 5/03)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	38,7899	Finska mark	5,70651
Danska kronor	7,29637	Svenska kronor	8,63930
Tyska mark	1,88694	Pund sterling	0,843020
Grekiska drakmer	308,361	USA-dollar	1,30584
Spanska pesetas	158,581	Kanadensiska dollar	1,77986
Franska franc	6,46455	Japanska yen	137,439
Irländska pund	0,817375	Schweiziska franc	1,52600
Italienska lire	2058,14	Norska kronor	8,30317
Nederländska gulden	2,11350	Isländska kronor	85,5977
Österrikiska schilling	13,2738	Australiska dollar	1,75587
Portugisiska escudos	195,641	Nyzeeländska dollar	1,98607
		Sydafrikanska rand	4,73791

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även en automatisk telexsvarare (217 91) och en automatisk faxsvarare (296 10 97) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitiken.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT nr L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT nr L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT nr L 311, 30.10.1981, s. 1).

Informationsförfarande — tekniska föreskrifter

(96/C 5/04)

(Text av betydelse för EES)

- Direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8)
- Direktiv 88/182/EEG av den 22 mars 1988 om ändring av direktiv 83/189/EEG (EGT nr L 81, 26.3.1988, s. 75)

Anmälningar av förslag till tekniska föreskrifter som kommissionen mottagit.

Hänvisning (*)	Titel	Status quo-perioden på tre månader går ut (*)
95/395/NL	Reglering angående sportmotorcyklars bulleralstring	29.2.1996
95/396/UK	Förordningar rörande mått och vikt (avförordningar)	6.3.1996
95/397/FIN	Beslut av statsrådet beträffande användningen av EEG-typgodkända traktorer under farofylla förhållanden (815/95)	cloture
95/398/FIN	Industridepartementets beslut om tillämpningen av statsrådets beslut om användningen EEG-typgodkända taktorer under farliga förhållanden (1185/95)	cloture
95/409/A	Teleteknisk föreskrift för ISDN-telekommunikationsanläggningar (FTV 312)	4.3.1996

(*) År — registreringsnummer — ursprungsmedlemsstat.

(*) Tidsfrist för synpunkter från kommissionen och medlemsstaterna.

(*) Det vanliga informationsförfarandet gäller inte farmakopén.

(*) Ingen avvaktan eftersom kommissionen har godkänt motiveringen för särskild ordning.

Kommissionen vill påpeka att den enligt villkoren i dess meddelande av den 1 oktober 1986 (EGT nr C 245, 1.10.1986, s. 4) anser att om en medlemsstat antar en teknisk föreskrift som omfattas av direktiv 83/189/EEG utan att anmäla förslaget till kommissionen och utan att fullgöra *status quo*-skyldigheten, är den föreskriften inte tvingande gentemot tredje part i medlemsstatens rättsordning. Kommissionen menar därför att parter i rättegångar har rätt att förvänta sig att nationella domstolar vägrar tillämpa sådana nationella tekniska föreskrifter som inte har anmälts i enlighet med gemenskapsrätten.

Uppgifter om dessa anmälningar kan erhållas hos de nationella myndigheter som ingick i den förteckning som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 67 av den 17 mars 1989, s. 3, och i EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr 6 av den 4 maj 1994, s. 8.

Godkännande av ett statligt stöd i enlighet med artiklarna 92 och 93 i Romfördraget**Ärenden där kommissionen inte har några invändningar****Statligt stöd N 241/95 — Belgien**

(96/C 5/05)

(Text av betydelse för EES)

Sammanfattning av kommissionens beslut att inte invända mot det stöd som de belgiska myndigheterna avser att lämna till Ford Werke AG som bidrag till ett investeringsprojekt i Genk

Genom brev av den 3 mars 1995 underrättade de belgiska myndigheterna, via sin fasta representation, kommissionen om sin avsikt att enligt lagen om ekonomisk expansion av den 30 december 1970 lämna statligt stöd till Ford Werke AG, ett av Ford Motor Company USA helägt dotterbolag. Stödet skall användas till ett investeringsprojekt som syftar till att börja tillverka den nya personbilsserien Mondeo i företagets anläggning i Genk och att därför utvidga anläggningens kapacitet. Ytterligare stöd föreslogs till miljöinvesteringar i samband med projektet.

Fords investeringsplaner härrör från dess beslut att lansera en ny bil för den övre medelklassen, Mondeo, som skall ersätta den gamla modellen Sierra, som introducerades 1982, och därmed förbättra sin konkurrenskraft inom just detta marknadssegment. Vidare skulle produktionen av denna nya modell centraliseras till anläggningen i Genk, medan produktionen av Sierra har varit uppdelad mellan Genk och Dagenham (Förenade kungariket). Den nya modellen kommer att utrustas med en ny motor med bättre prestanda och mindre utsläpp.

Introduktionen av den nya Mondeoserien kräver en helt ny karosserimonteringslinje och betydande investeringar i lackeringsverkstaden. Ytterligare åtgärder vidtogs för att förbättra ergonomin vid slutmonteringen och utrustning installerades för att möjliggöra samtidig maskinbyggnad av den nya modellen i Genk. De nya installationerna gjorde det nödvändigt att vidareutbilda personalen i tekniska och kvalitetsrelaterade aspekter. Kapaciteten har utökats genom införandet av ett permanent nattskift, vilket även kräver ändringar av EDB-systemet och modernisering av logistiken. I samband med projektet etablerade sig olika nya JIT-leverantörer i närheten av anläggningen, vilka är uppkopplade till anläggningen via ett datoriserat leveranssystem.

Projektet skall genomföras under perioden 1992-1995 till en total kostnad av 26 916 miljoner belgiska franc, av

vilka 19 587 miljoner belgiska franc berättigar till regionalstöd. Införandet av ett permanent nattskift kommer att göra det möjligt att öka kapaciteten från 1 550 till 1 970 enheter per dag. Vad gäller fast anställda kommer 785 nya arbeten att skapas genom lanseringen av Mondeo och den nuvarande sysselsättningsnivån kommer att vara tryggad år 1995.

Miljöprojekten avser huvudsakligen investeringar i lackeringsverkstaden för att minska utsläppen av lösningsmedel (flyktiga organiska föreningar) i enlighet med ny regional lagstiftning och för att förbättra kvaliteten på frånluft och vatten. Vidare införs nya system för sophämtning och avfallshantering. Kostnaden för dessa projekt är 270,3 miljoner belgiska franc (7,1 miljoner ecu).

Det föreslagna regionalstödet kommer att lämnas i form av ett bidrag på 916,4 miljoner belgiska franc (24,1 miljoner ecu) till projektet, vilket kommer att utbetalas med tre lika stora årliga belopp mellan 1995 och 1997. Dessutom kommer företaget att befrias från förmögenhetsskatt i 5 års tid. Det nuvarande värdet av denna skattebefrielse beräknas till 171,8 miljoner belgiska franc (4,5 miljoner ecu). Med tanke på den försenade utbetalningen av stödet, utgör stödandelen av regionalstödet två delar 4,3 % uttryckt i bidragsekivalenten. Stödet till miljöskydd kommer att lämnas i form av ett bidrag på 15 % av en stödberättigande kostnad på 270,3 miljoner belgiska franc (7,1 miljoner ecu), vilket ger ett stödbelopp på 40,5 belgiska franc (1,1 miljoner ecu).

Det föreslagna stödet beviljas genom tillämpning av ett godkänt stödsystem (lagen om ekonomisk expansion av den 30 december 1970) och skall anmälas enligt gemenskapens rambestämmelser om statligt stöd till motorfordonsindustrin. Eftersom det förekommer en betydande handel med personbilar inom gemenskapen, är det uppenbart att de stödåtgärder som befriar det ifrågakvarande företaget från en del av investeringskostnaderna hotar att snedvrider konkurrensen mellan fordonstillverkare och att påverka handeln inom gemenskapen i den bemärkelse som avses i artikel 92.1 i Romfördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet.

I gemenskapens rambestämmelser erkänns att investeringar i motorfordons- eller motortillverkningsanläggningar i mindre gynnade områden kan utgöra ett värdefullt bidrag till den regionala utvecklingen. Detta synsätt överensstämmer med kommissionens allmänt positiva inställning till investeringsstöd som beviljas för att göra det lättare att övervinna strukturella nackdelar i mindre gynnade områden inom gemenskapen.

Fordfabriken, i vilken investeringarna har gjorts, ligger i Genk i Limburgregionen i Belgien, som på grund av sin höga arbetslöshet (14,7 % år 1993) har erkänts av kommissionen som ett regionalt stödområde i den bemärkelse som avses i artikel 92.3 c i Romfördraget. På grund av de effekter som nedläggningarna av kolgruvor har haft på arbetsmarknaden har Limburg dessutom godtagits som en region i industriell nedgång enligt gemenskapens strukturfunder (mål 2 och Recharområdet).

Den föreslagna investeringen bidrar till att skapa 785 arbetstillfällen och till att trygga den befintliga sysselsättningen vid produktionsanläggningen i Genk. Mondeo-projektet är avgörande för bibehållandet av bilproduktionsvolymen vid anläggningen i Genk. Projektet bidrar därför till att trygga sysselsättningen i denna region med hög och ökande arbetslöshet och därmed även till att övervinna dess strukturella nackdelar. Den föreslagna stödandelen hamnar betydligt under det regionala stöd-taket på 20 % i nettobidragsekvivalenten.

Som understryks i rambestämmelserna om motorfordonsindustrin är kommissionen vid bedömning av förslag angående beviljandet av regionalt stöd inom bilsektorn emellertid tvungen att väga fördelarna med regional utveckling mot eventuella effekter på sektorn i sin helhet, t.ex. skapandet av en betydande överkapacitet. Med tanke på motorfordonssektorns känsliga natur och den stora risken för otillåtna snedvridningar av konkurrensen, är det nödvändigt att säkerställa att regionalstödet står i proportion till de regionala problem som stödet syftar till att avhjälpa.

Oavsett om det understödda projektet bidrar till en överkapacitet inom den aktuella sektorn av gemenskapens bilmärknad har det varit kommissionens konsekventa praxis att under alla omständigheter godkänna regionalstöd som motsvarar de regionala nettonackdelar som följer av investeringar i stödregionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Jfr kommissionens beslut i fallen Opel Eisenach och SEAT Pamplona (EGT nr C 43, 16.2.1993 och EGT nr C 310, 16.11.1993).

Kommissionen har med hjälp av sin externa bilexpert gjort en kostnadsnyttoanalys av Fords investeringsplan i Genk för att utröna i vilken utsträckning det stöd som har föreslagits enligt lagen om ekonomisk expansion står i proportion till de regionala problem som stödet syftar till att avhjälpa. Denna analys försökte identifiera alla ytterligare kostnader och intäkter för Fordgruppen till följd av dess beslut år 1992 att förlägga Mondeos produktionslinjer till Genk, jämfört med alternativet att förlägga investeringen till Dagenham (Förenade kungariket), där den delen av den tidigare Sierraproduktionen var förlagd i en central region som inte utgjorde något stödområde och där Ford fortsätter att producera Fiesta-modellen, och därigenom identifiera de regionspecifika nackdelar som investeraren står inför. Analysen avsåg extra investeringskostnader samt extra driftskostnader under tre års produktion.

Resultatet av kommissionens analys, som till stor del grundar sig på data som kommer från Ford och som har tillhandahållits av de belgiska myndigheterna, är att de regionala nettonackdelar som Ford står inför vid expansion av Genkanläggningen beräknas till 6,2 % av den stödberättigande investeringen i diskonterat värde. Eftersom den föreslagna stödandelen på 4,3 % i bruttobidragsekvivalenten knappt kompenserar för de regionala nackdelarna, kommer stödet inte att få några ogynnsamma effekter på sektorn.

I rambestämmelserna accepteras även stöd för allmän bekämpning av föroreningar i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd. I dessa riktlinjer⁽²⁾ anges att extra investeringskostnader som är nödvändiga för att "minska eller eliminera föroreningar och olägenheter eller för att anpassa produktionsmetoder i syfte att skydda miljön" får subventioneras med högst 15 % brutto om investeringarna leder till att nya normer uppfylls och högst 30 % om normerna överträffas i betydande grad eller om det inte finns några normer. I stödområden kan stöd beviljas med ett högsta belopp som motsvarar det regionala taket. När det gäller anpassning till nya obligatoriska normer får stöd endast beviljas anläggningar som har varit i drift i minst två år när de nya normerna eller skyldigheterna träder i kraft. De stödberättigande projekten leder till att utsläppen av lösningsmedel (flyktiga organiska föreningar) och fränluft minskar till nivåer som ligger under de normer som anges i gällande regional lagstiftning (Vlarem II) eller till att dessa normer kommer att uppfyllas inom den nödvändiga genomförandeperioden om 5 år från 1993. När det gäller avfallshanteringsprojekt finns det ännu inga normer. De stödberättigande kostnaderna är begränsade till extra investeringskostnader som är nödvändiga för att uppnå dessa miljömål och omfattar inte allmänna investeringskostnader som är kopplade till kapacitetsökningen i anläggningen.

⁽²⁾ Jfr EGT nr C 72, 10.3.1994.

Det stöd som föreslås av de belgiska myndigheterna är begränsat till en andel på 15 % brutto, vilket ligger inom de gränser som föreslås i punkt 3.2.3.A, 3.2.3.B och 3.2.3.C i riktlinjerna. Vidare var den anläggning som beviljades stödet i drift före 1991. Följaktligen står stödet i proportion till den uppnådda förbättringen av miljön.

Sammanfattningsvis är de belgiska myndigheternas förslag till regionalstöd till Ford Genk förenligt med artikel 92.3 c i Romfördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet eftersom det överensstämmer med de kriterier för regionalstöd som anges i gemenskapens rambestämmelser om statligt stöd till motorfordonsindustrin. Även det före-

slagna stödet till miljöskydd är förenligt med artikel 92.3 c i Romfördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet eftersom det överensstämmer med bestämmelserna om investeringsstöd i gemenskapens riktlinjer för stöd till miljöskydd.

Följaktligen har kommissionen med stöd av artikel 92.3 c i Romfördraget beslutat att inte invända mot de belgiska myndigheternas förslag att bevilja regionalstöd med 916,4 miljoner belgiska franc i form av bidrag och 171,8 miljoner belgiska franc i form av en skattebefrielse, samt stöd till miljöskydd på 40,5 miljoner belgiska franc, förutsatt att de anmälda stödandelarna respekteras.

Sammanfattning av aktuella anbud, publicerade i *Tillägg till Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, som finansieras av Europeiska gemenskapen genom Europeiska utvecklingsfondens (EDF) eller Europeiska gemenskapernas budget

(vecka: 2 — 6 januari 1996)

(96/C 5/06)

Anbuds- infordran nr	"S"-tidningens nummer och datum	Land	Ärende	Senaste datum för inlämnande av offert
4111	S 1, 3.1.1996	Gaza	GZ-Rafah: Avloppssystem	8.2.1996
4053	S 1, 3.1.1996	Guyana	GY-Georgetown: Datautrustning	1.4.1996
4083	S 1, 3.1.1996	Mauritania	MR-Nouadhibou: Krossverk (<i>Ytterligare upplysningar</i>)	15.2.1996